

Homeopāts diviem cilvēkiem ar identisku diagnozi var ieteikt atšķirīgas zāles, turpretim konvencionālās zāles tiek lietotas ar domu, ka visiem cilvēkiem tās darbosies vienādi.

Vai homeopātiju var pierādīt?

Neskatoties uz to, ka homeopātiju jau vairāk nekā divsimt gadu ar labiem rezultātiem izmanto miljoniem pasaules iedzīvotāju, līdz pat šim brīdim zinātniekiem nav izdevies rast galīgo atbildi, kas ir homeopātisko zāļu darbības fenomena pamatā. Gribētos cerēt, ka, ņemot vērā tik straujo tehnoloģiju un zinātnes attīstību tieši beidzamajā laikā, nepaies ne 10–20 gadu un mums būs atbilde uz visus tik ļoti interesējošo jautājumus: “Kā darbojas homeopātiskās zāles?”

Ari Latvijā par homeopātijas absurdu izsakās cienījami zinātnieki – fiziķi un ķīmiķi. ^[16] Iespējams, tieši viņiem būtu interesanti uzzināt pierādījumus un iespējamās homeopātisko preparātu darbības skaidrojumus.

Daži fakti ir zināmi jau tagad. Tā, piemēram, ar novēloto luminiscenci ir iespējams identificēt nezināmu homeopātisko preparātu un noteikt tā potenci jeb atšķaidījumu pat 100 MK koncentrācijā (kurā pilnīgi noteikti nav nevienas aktīvās vielas molekulas). ^[17]

Citos eksperimentos ar transmisijas elektronu mikroskopijas (TEM) elektronu difrakcijas palīdzību, kā arī izmantojot atomu emisijas spektroskopiju (ICP-AES), noskaidrots, ka

homeopātiskajos atšķaidījumos aiz Avogadro skaitļa (potences, lielākas par 12C atšķaidījumu) sākotnējās vielas joprojām konstatējamas nanodaļiņu vai to agregātu veidā. ^[18]

Vēl cita teorija apgalvo, ka homeopātisko preparātu pagatavošanas procesā (potencēšanas laikā) sākotnējās vielas atšķaidītais šķīdums mijiedarbojas ar stikla pudelītes sienām un izveidojas silīcija dioksīda nanodaļiņas, kas spēj nest ārstnieciskās vielas informāciju. ^[19]

Kādā rakstā, kurā aplūkoti iespējamie skaidrojumi, kā darbojas homeopātiskās zāles, uzsvērts, ka jāskatās nevis no elementārās ķīmijas rakursa (kas ņem vērā tikai atšķaidījumu), bet no materiālzinātnes viedokļa, kas respektē ūdens šķīduma trīsdimensionālās struktūras iespējamību. ^[20] Nanoheterogēnā ūdens šķīduma struktūru var noteikt epitaksija (struktūras informācijas pārnese no viena materiāla virsmas uz otru, nepārnēsot masu), temperatūras un spiediena procesi potencēšanas laikā, kā arī koloidālu nano izmēra burbuliņu veidošanās, kas iekļauj gāzveida skābekli, slāpekli, oglekļa dioksīdu un, iespējams, homeopātiskā preparāta sākotnējo vielu.

Eksperimentālie dati, kas iegūti ar Ramana un UV spektroskopiju, ļauj diferencēt divas dažādas homeopātiskās

zāles *Natrum Muriaticum* un *Nux Vomica*, kā arī preparātam diferencēt 6C, 12C un 30C potences. Materiālzinātnes pieeja ļauj turpināt homeopātisko preparātu pētījumus.

Citā pētījumā atklāts, ka baktēriju DNS pat ļoti atšķaidītos šķīdumos ar ūdens nanostruktūru palīdzību spēj radīt detektējamus elektromagnētiskos viļņus. ^[21] Autori to dēvē par rezonanses fenomenu, ko izraisa vides elektromagnētiskais fons ar ļoti zemas frekvences viļņiem. Patogēno baktēriju ģēnos esošās DNS savā struktūrā satur tādas sekvenču, kas spēj ģenerēt šādus signālus. Šis atklājums liek pamatu ļoti jutīgu, dažādu hronisku bakteriālu saslimšanu agrīnas detektēšanas iespējai gan cilvēkiem, gan dzīvniekiem.

Iepriekš minētie pētījumi apstiprina, ka esam ļoti tuvu homeopātisko preparātu darbības mehānisma izpratnei.

Nobeiguma vietā

Homeopātija ir holistiska pieeja cilvēka veselībai, kas uzsver fiziskā un garīgā ķermeņa vienotību un nedalāmību. Īpaši Amerikā, bet nu jau arī Eiropā medicīnā beidzamajos gados aizvien vairāk runā par holistisku pieeju cilvēka veselībai, ņemot vērā, ka atsevišķu orgānu un sistēmu ārstēšana pie dažādiem daļiem ne pie kā laba cilvēci nav novedusi. Deivids Perlmuters to pasaka ļoti trāpīgi: “Cilvēka ķermenī visi orgāni un orgānu sistēmas ir saistīti, darbojas vienotā veselumā, un viss visu ietekmē.” ^[22] Tagad, piemēram, pateicoties Perlmuttera darbam, uzzinām, ka zarnu trakta veselība ietekmē gan cilvēka fizisko, gan emocionālo veselību.

Homeopātija bijusi holistiska no sāka gala, jau kopš tās dibinātāja Hānemana laikiem, turpretim modernā medicīna